mere ind derpaa. Jeg maa tilstaa, at jeg troede, at de to Mænd, der bestyre disse to Anstalter, ere Mænd, der med særlig Forkjærlighed leve for deres Institutter. Idetmindste kan jeg sige, at den ene af dem har været mig saaledes bekjendt i en Række af 30 Aar, som en Mand, der ikke blot lever for sit Bibliothek, men som tillige er i den mest mageløse Grad imødekommende imod Enhver, der træder ind og vil have hans Veiledning med Hensyn til Brugen af Universitetsbibliotheketes Skatte, saa at jeg ikke kan tro Andet, end at han skulde vise al den Pligtopfyldelse, man kan forlange af ham. Men, som sagt, der foreligger i de skrevne Bilag ikke Noget, som viser, hvorledes denne lette Tvivl om den rette Samvirken er fremkommen, og jeg kan derfor heller ikke have nogen Formening derom; det kan jo godt være, at der er Noget, som jeg ikke kjender. Der er allerede af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) givet nogle Uddrag af denne Skrivelse, som jeg her holder i min Haand, og som viser, at der i den Sum, hvoraf disse Anskaffelser af almindelige videnskabelige Hjælpemidler og deriblandt Bøger skulde finde Sted, tillige er indblandet, hvad der vedkommer Rengjøring, Vinduespudsning, Opvarmning osv., og endogsaa 724 Rd., der medgaa til Bind. Dette er ogsaa Noget, der ikke fremmer Videnskaben videre, thi det kan jo ikke nytte, at der er smukke Bind paa Bøgerne. Der gaar altsaa omtrent 1,500 Rd. bort til saadanne Ting, som aldeles ikke vedkomme Anskaffelsen af videnskabelige Hjælpemidler. Jeg skal ikke gjentage de Tal, som det ærede Medlem har uddraget og meddelt Thinget, men Enderesultatet var dette, at der til nogle af de Videnskaber, som netop i vor Tid have taget det største Opsving, og til forskjellige andre kun er ialt 900 Rd. tilovers. Dette forekommer mig virkelig at være alt for lidt. Husker man saa, at Universitetsbibliotheket ikke alene er en Anstalt for dem, der have taget Examen ved Universitetet, men at enhver Mand, der kan skaffe sig et Sikkerhedsbevis fra en paalidelig Kautionist, kan faae Bøger derfra hjem tillaans, ligesom enhver Mand uden nogensomhelst Kaution kan møde i Læsesalen og bruge Bøgerne der paa Stedet, saa er det i Alles Interesse, at man ikke afknapper Noget i den begjærede Bevilling. Jeg vil blot tillade mig at oplæse Slutningen af den Skrivelse, jeg har sigtet til, fordi den giver et saa smukt Billede af den Mand, der staar i Spidsen for Universitetsbibliotheket. Han gjør opmærksom paa, at, ihvorvel han ikke kan Andet end dybt føle Savnet af tilstrækkelige Midler til at skaffe Universitetsbibliotheket alle de Skrifter, som han anser for fornødne, saa har han dog afholdt sig fra selv at komme med noget Forlangende, men har ladet Konsistorium være den, der som Tilsynshavende er fremkommen med Forslaget. Han bemærker, at han har holdt sig tilbage „for ikke at synes at trænge paa og i taknemmelig Erkjendelse af de Goder, som vandtes ved den nye Bygning, og hvad dermed fulgte, nu for 10 Aar siden". Det er en saa sjelden Anerkjendelse af, hvad Rigsdagen har gjort for videnskabelige Anstalters Udvikling og Støtte, at det forekommer mig, at den bør være Thinget bekjendt og bør tages med i Betragtning ligeoverfor de foreliggende Ændringsforslag. Det glædede mig at høre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) meget rigtigt udtale, at det var et Skjønsmaal, idet der var to Forslag, om hvilke der skulde skjønnes, uden at det var enten noget Kapitalspørgsmaal eller noget Spørgsmaal, hvor politiske Anskuelser kunde gjøre sig gjældende. Det er jo et Almenanliggende i den allervideste Betydning, og jeg vil tillade mig at foreslaa, at vi ikke gaa ind paa noget af disse Forslag, i alt Fald da kun paa det, der foreslaar Summen nedsat med 700 Rd. Jeg tror iøvrigt, at naar Alle havde været tilstrækkelig opmærksomme paa den omtalte Skrivelse, vilde der maaske ikke engang være fremkommet to forskjellige Forslag, men man